

Lesarabrøv

Til Føroya fólk

Hvussu er støðan hjá tí vanligu borgaranum? Nógv av teimum missa hús og heim, og nógv av teimum flyta av landinum. Hvat gera verkamannafeløgini fyri at hjálpa hesum fólki? Svarið er: Einku. Tað einasta, tey gera, er at fundast úttan úrslit í staðin fyri at hjálpa sínum limum burtur úr hesi kreppuni. Mær vitandi eru verkamannafeløgini ikki stovnað fyri at skaffa nevndarlimum politiskar sessir.

Formaðurin í FF segði á landsfundinum, at hann ikki stillaði uppáttur til lögtingið. So er mín spurningur: Hvat ætlar formaðurin í FA? Ætlar hon at stilla uppáttur til lögtingið. Hon segði einaferð við meg í telefon-

ini, at hon ikki hevði tíð. Hvat er tað, sum hon ikki hevur tíð til – at vera formaður í FA ella lögtingslimur? Eg haldi, at hon skuldi valt annað av hesum störvum. Tað eiga allir nevndarlimir í fakfeløgum at gera sær greitt, um teir vilja sita í nevndini í fakfeløgum ella vera politikarar.

Hesir nevndu persónar áttu at hjálpt limum sínum móttvegis peningastovnunum og øðrum forholdum móttvegis tí almenna. So hevði støðan ikki verið so ring hjá mongum, sum hon er í dag.

Forkvinnan í FA segði einaferð, at Føroya Fiskavirking var eitt misfostur. Tað haldi eg, at Verka-

mannafylkingin eisini er. Hvi? Tí hon er stovnað av feløgum, sum eru farin frá hvørjum øðrum, t.d. Havnar Arbeidsmannafelag, Havnar Arbeidskvinnufelag, sum eru farin úr Føroya Arbeidsfelag.

Tað var ikki bygdafélakið, sum koyrði hesi bæði feløg úr FA.

Hvi smoggeja nakað yvir

høvdið á vanligu limunum í hesum feløgum við at stovn fylkingina?

Endamálið við fakfeløgum er ikki at stovna politisk feløg.

So vil eg spyrja nevndarlimirnar í FA. Hvat betalar fylkingin í leigu í hølunum hjá FA?

At enda haldi eg, at nevndarlimirnar í fakfeløg-

unum eiga at taka seg saman og hjálpa sínum limum og ikki bara hála fundarpening.

Eisini vil eg heita á Ingeborg og Ola um ikki at draga tey feløg, sum tey eru formenn fyri, upp í teirra innanhýsisstríð, sum einki hevur við fakfelagsarbeiði at gera. Nýtið heldur tíðina til at lesa sera áhugaverdugreininna, sum blaðstjórin á FF blaðnum hevði í Dimmalætting fyrr í heyst um peningastovnar.

So vil eg eisini heita á feløgini í sjóvinnuni, sum høtta við at leggja flotan víðvíkjandi eini kvotaskipan um eisini at hugsa um

stöðuna hjá vanligu fólkinum á landi og sjógvi. Við at binda um heilan fingur, og við eisini at seta hart ímóti høvum móttvegis peningastovnunum, so tann vanligi borgarin verður viðfarin sum fólk.

Meiri seinni.
Virðingarmest,

Viggo Holm

Viðmerking

MTV & annað skaðiligt útlendskt rusk yvir høvuðsstaðnum

Bløð og vørphava borið tíðindi um, at menn finnast, sum í álvara arbeiða við ætlanum um at flyta inn rusk av meginlandinum, til at brenna í vøkru, føroysku náttúruni – einari av fremstu perlum Skaparans.

Sjálvandi átti man at ytt okst, og tikið hetta sum berasta skemt, men tíverri eru ræðandi spor, sum krevja, at allar góðar kreftir taka hesi tíðindi í fullum álvara, og gera sitt til at steðga hesum vitloysi.

Sálarligt rusk

Hesi tíðindi bórast mær víkudagin eftir at 6 býráðslimur í høvuðsstaðnum atkvøddu fyri uppskoti um at taka sálarliga skaðarskið MTV niður úr rúmdini, og gera tað tilgengiligt fyri sálum unga ættarliðið okkara. Væntandi var at drúgvur kanningar av øðrum møguleikum og av evt. óynsktum árinum v.m., fóru at liggja við hesum máli tá tað kom úr nevnd, men so var ikki. Og spurdi um hollar grundgevingar fyri støðutakanum teirra at atkvøða fyri hesari ráð, vórðu teir svar skyldugir!

Somu býráðslimur kunnu fryktast at skula taka støðu í Sandvíkahljalla ruskmalinum – av sonnum ein ræðandi tanki!

Lat okkum taka hendur saman...

Neyvan skilir nakar okkara ta náði og tann kærleika, sum er grundarlagið undir at Skaparin setti okkum á hesar vøkru og tryggjagiggjar. Í takksemi og í undran eiga vit at taka saman hendur og biðja um vísdom Hænsara at varðveita

hendan fagra skatt, Hann hevur latið okkum at umsitast!

Ein tókk til Edmund

Mangur við mær mundi østast, tá vit í Sjónvápinum sóu, hvussu landsstýrið við rúsdrekka bjóðaði luttakaranum á stóru ferðavinnustevnuni seinasta heyst vælkommum út í Tinganes.

Tað særði – og sømdi seg ikki!

Tí kendust tíðindini, sum hósdagin bórast úr Landsstýrinum, eyka flævandi, at endiliga var ein lögmaður, sum tók burtur ta vanærligsku skommuna, sum rúsdrekka gøymslan har úti var. Tað eru slíkar avgerðir, sum rudda slóð fyri vónum um varðandi framgongd og trivnaði fyri tjóðina og tað fólk, sum her búleikast.

Hvørki visindaliga grundaðar metingar av fiskastovnum, politiskar avgerðir víðvíkjandi figgj-arviðurskiftum okkara, ella avtalur við danskar ella aðrar tjóðir, eru ella verða grundarlagið undir livilíkindinum hjá føroysku tjóðini. Grundarlagið er og verður, um okkum eydnast at lúka burtur tað, sum einahvørja tíð eydnast at sníkja seg inn og høtta sjálvt grundarstøðið samfelagið hvíli á. Tað verði seg í dag MTV, fósturtøka, góðtøkan av sokallaðum homoseksuellum livihátti – í morgin okkurt annað, sum tað verður uppgáva teirra, sum síggja, at boða frá og ávara ímóti.

Tað, sum ræður um, er jú at standa væl í eygum Harrans.

Jenis av Rana

Nýggjárskonsertin 1996

A veingjum innar í ein gullfestan ljómfagan heim settur við silvurperlum

dulspeki úr ljóðtolum rennur

varrarnar eins og liljur av vørnum hunangur drýpur flótandi myrta

samljóð millum sólaris og sólarlag fagnaðarsongur mikil hátíðarrómur

hørpuslúttur, streingjaleikur undir ljómi av lúðrum

Siti fjálgt og trygt millum Euterpe og Erato fyllost av vænleikans ljómi

Dregur meg ávís lívsjáltandi kraft yndi og eymleiki

Siti fast negldur rúnarbundin Tit meg bergetaka

Árvakin

Á gudabornum yndisligu sanganna veingjum bera meg hátt

út um tíð, rúm og stað

hagar, ið bert ljómfagra eingjafjöldin er

hátt upp um dalar og fjøll yvir hæv og lond

Ógloymandi, hábærslig lóta

ein gleðisrómur, ið ongan enda tekur fyllir

ljómfagra kórið – yndisligt at skoða, slær ring verndargarð um tónleikin

musikkur, ið aldri hævur festur røtur í hjarta mínum –

ber tónleikin upp í hæddir út á víddir til fólkið

fær fólkið at vakna, lýða á

opnar andans eygu og -hoyrn

Sjálvt tey stuttskygdu, nalvaskoðararnir,

steðga á verða drigin við ella falla í gloymskuna

í myrkastu vrá júst har tónlistaverk skaldaverk søu dagsins ljós

sprettu, búnaðust festu røtur gjørdust fólksins ogn.

Uttan tykkum hesar ljómfögru einglabornu røddir fingrafimu tónleikarar

lógu hesar perlu úti við væðingina væl fjaldar av teim stuttskygdu

Tey, ið bert njóta onki geva.

Men livandi menniskju bera einglajómin víðari.

Ein fragd tykkum at skoða lýða á.

Verða við tykkum á ferð – innar í henda gátuføra,

mergjaða, glæsiliga, ljómflyta heim

sanganna gleði og sæla –

ynski eg aftur og aftur! ! alt lívið! !

ein himneskur skari

Dregur meg innar í morgunroðan skoðandi morgunroðans glæsiliga hind tignarlig, gellandi, snjóll

fagur ljómur sum mánin reinur sum sólin øgiligur sum reyðasta fylking undir merki

Hendan æviga, fullkomna gudaborna mergjaða røddin

fyllir mítt hjarta sál og lung

fyllir gerandisdagin

vekir í mær alskinn at liva, lýða á summarins margfalda fuglajóm

ið ber hagar friðsæla hvíldin við rennandi áarløkin ræður.

Hjartans tókk!! Haldið á! !